

خانه و شهر کودک

فصلنامه خانه و شهر کودک، شماره ۳، بهار ۱۴۰۰، قیمت ۴۵۰۰۰ ریال | 450000 RIAL . ISSUE NO.03 . Spring 2021

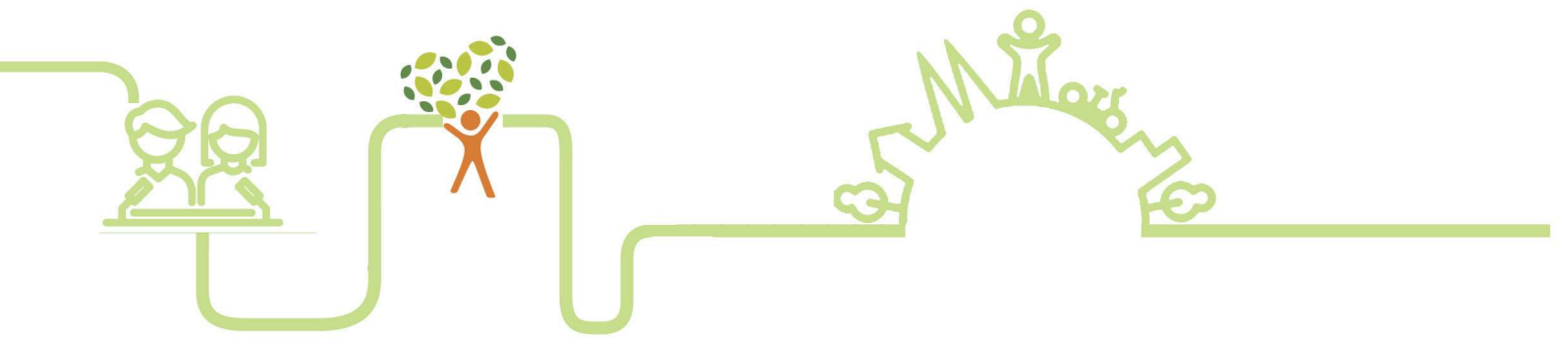
KIDS HOME & CITY

۳

فضاهای آموزشی

خانه و شهر کودک

فصلنامه تخصصی معماری و شهرسازی خانه و شهر کودک
فصلنامه شماره ۱۴۰۰ بهار | قیمت ۴۵۰۰۰ تومان
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سید کاظم سید مراد
سر دبیر: سید کاظم سید مراد
دبیر تحریریه: ترانه صابری ناصری
طراحی و صفحه آرایی: صوفیا مردانی
گرافیک: رضا ترابیان
مدیر اجرایی: خطیب خیبری
مدیر اداری: پریسا جعفری
همکاران این شماره: امید صفاری، کارلین ایشو نژادیان،
زینب صالحی، مینو یاور، حسن جباری، سعید حاجی زاده
نشانی: میدان شیخ بهایی، ضلع جنوب غربی، پلاک ۳۹،
واحد ۱ | شماره تماس: ۸۸۰۳۰۲۸۹
www.akcenter.ir | Instagram: memarikoodak

فهرست

۳ پیش گفتار

۵ الزامات طراحی فضاهای آموزشی

- ۵ مدارس دوست دار کودک
- ۱۹ طراحی کلاس در قرن بیست و یکم
- ۲۷ راهنمای طراحی معماری برای مراکز آموزش کودک در سنین پایین
- ۳۴ محیط های یادگیری پیش دبستانی
- ۴۱ دبستان
- ۴۷ طراحی، کمک به یادگیری برای کودکان مبتلا به سندرم داون

۵۴ مدارس با ویژگی های خاص

۵۴ مدارس خاص در جهان

۷۶ روانشناسی و فضای آموزشی

- ۷۶ تأثیر طراحی مدرسه بر واکنش های کاربران
- ۸۳ روانشناسی طراحی داخلی برای فضای یادگیری

۹۱ طبیعت و آموزش

- ۹۱ راه هایی که طبیعت به کودکان کمک می کند تا بهتر یاد بگیرند
- ۹۵ پیش دبستانی های طبیعت

۱۱۲ تکنولوژی و کمک به آموزش

- ۱۱۲ فناوری در مدارس
- ۱۲۲ گرایش های تحقیق آموزشی در مورد آموزش الکترونیکی

۱۲۹ بیماری کرونا و مدارس

۱۳۶ گفتگو

هر متن و یا مقاله ای که در نشریه خانه و شهر کودک درج می گردد صرفاً و نظر و دیدگاه نویسنده است.
فصلنامه خانه و شهر کودک مطالب رسیده را در صورت نیاز با ویرایش به چاپ می رساند.
در تهیه و چاپ به مطالب نشریه قانون کپی رایت رعایت می شود.
درج مطالب نشریه در دیگر نشریات و یا فضای وب بایستی با مجوز کتبی دفتر نشریه خانه و شهر کودک باشد.

یونیسف باوردارد:

برای داشتن جهانی بهتر،
همه کودکان نیاز دارند که رشد کنند
سالم باشند و استعداد های شان را
شکوفه نمایند.

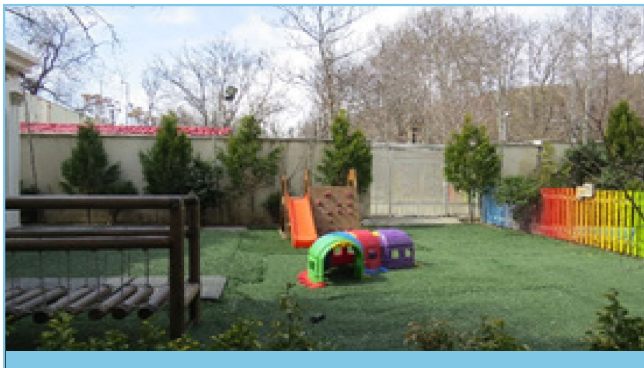

سرکار خانم سیده زهرا محمدی
مؤسس مجموعه پرچین

رشد کاملی را داشته باشد، قطعاً سه بستر رشدی نیاز دارد. بستر اول بستر زیستی، بستر دوم فرهنگی و بستر سوم بستر تکنولوژی است. بستر تکنولوژی که کودکان نسل ما با همان تولدشان در واقع در آن بستر قرار می‌گیرند و تمام شواهدش را دیدیم و می‌شناسیم. بستر فرهنگی، بستری هست که هر کودکی در جامعه‌ای که متولد می‌شود، از دین، عرف، نحوه معاشرت و روابط اجتماعی و اصول زندگی در جامعه انسانی را توسط بزرگسالان یاد می‌گیرد. که الان مشاهده می‌کنیم که کودکی که در یک خانواده هست، مثلاً یک کودک در یک خانواده ده نفر قرار دارد، اگر پدر بزرگ، مادر بزرگ، دایی و عمه را در نظر بگیریم، می‌بینیم که یک کودک در بین ده تا بزرگسال رشد می‌کند، یعنی تعداد کودکان نسبت به بزرگسالان بسیار کم شده‌است. پس این اتفاق رشد فرهنگی به اندازه وفور و حتی بیش از نیاز در مورد کودکان دارد، صورت می‌گیرد. اما بستر زیستی که بستری هست که نیاز میلیون

۱- اهداف اصلی مهدکودک برای آموزش و رشد کودکان در این مهدکودک چیست؟ کودکان در این مهدکودک چه فعالیت انجام می‌دهند و خود این مجموعه چه برنامه‌ای برای کودکان در نظر دارد؟

ما صرفاً مهدکودک نیستیم. مجموعه ما یک مجموعه خانۀ رفاه است، خانۀ رفاه یک مجموعه‌ای برای نگهداری کودک است، یعنی یکسری اصولی که بهزیستی در حوزه آموزشی دارد ما آن چهارچوب را مجبور نیستیم رعایت بکنیم. در نتیجه اینجا با رویکردی که به همان دلیل تأسیس شده شکل گرفته است. دلیلی که این مجموعه شکل گرفته اگر بخواهم از مختصات فیزیکی به دلایل رشدش برسم، مجموعه ما نزدیک ۳۰۰ متر فضای مسقف دارد و ۲۰۰۰ متر فضای آزاد باغی دارد. نگاه ما برای رشد کودک این هست که (مخصوصاً کودکی که در شهرهای بزرگ ایران مثل تهران زندگی می‌کند) کودک برای اینکه

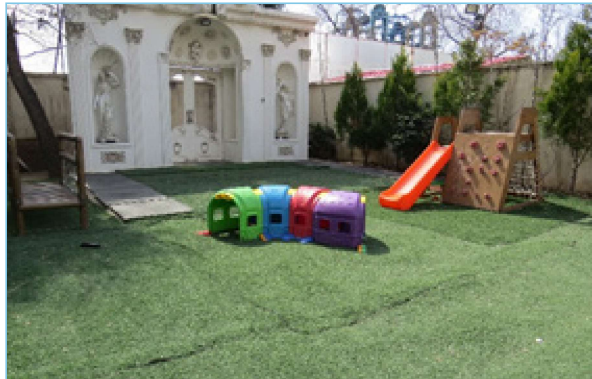

۲- همانطور که فرمودید طبیعت عنصر گمشده انسان است، در این فضای شهری، خود این فضای که برای بچه‌ها طراحی کردید که بچه‌ها وارد طبیعت شوند چه بازی‌ها و چه شرایطی را برای آن‌ها فراهم کردید؟ آیا امکان بازی آزاد و رها برای آن‌ها فراهم است یا حضور بزرگسال برای کنترل آن‌ها دیده شده است؟

خیلی سؤال خوبی پرسیدید، از این زاویه که لزوماً فقط طبیعت را در اختیار کودک قرار دادند راه حل نیست یعنی شما بهتر بزرگسالانی را در کنار بچه‌ها قرار بدهید که همان کارهایی که در کلاس‌ها انجام می‌شود، در طبیعت هم انجام شود، یعنی بستر فقط تغییر کند و نگاه به کودک تغییر نکند نوع اجازه دادن به کودک تغییر نکند و اگر یک آموزش یک خطی وجود داشته باشد خیلی فرقی نمی‌کند، فقط محیط کلاس، محیط بهتری است. واقعیت این است که من از یک رویکرد حرف می‌زنم، از یک نگاه به کودک حرف می‌زنم، که این نگاه مهم است و بهترین زمینه‌ای و فضایی که می‌شود این نگاه را پیاده کرد بستر طبیعت و فضای آزاد است شاید بهتر است، اینطوری صحبت کنم، که در فضایی که ما ایجاد

بیشتر با رویکرد رهایی و یادگیری آزاد هستند و حدود یک ساعت تا یک ساعت و نیم را ما اختصاص به کارگاه‌ها دادیم. هدف این کارگاه‌ها با توجه به اینکه یونسکو اعلام کرده که المان‌های انسان با سواد الان بسیار تغییر کرده و طبق گزارش یونسکو، اگر یک نفر دکترای علمی رشته‌ای را داشته باشد، فقط آن المان را بسنجد، فقط ۵٪ باسواد محسوب می‌شود، و سوادهای دیگری مانند سواد عاطفی، سواد قومی نژادی، سواد انرژی و دیگر سوادهای اعلام شده در این حوزه که فکر می‌کنم حدود ۱۳ نوع سواد است. ما ارتقا این سوادها در کودکان را توسط بازی و کارگاه‌ها خروجی کار مریبان و یا تسهیلگران در نظر گرفتیم. و در هر هفته سه تا از سوادهای ذکر شده محور فعالیت‌ها قرار می‌گیرد و فعالیت‌هایی بر حسب آن ترتیب داده می‌شود، که به ارتقای آن سوادها می‌انجامد. که این فعالیت‌ها به بچه اعلام می‌شود و کودک در صورت علاقه‌مندی انتخاب می‌کند و در کارگاه‌ها شرکت می‌کند و حتی می‌تواند انتخابش هیچ کارگاهی نباشد و بازی یا پروژه‌ای که خودش راه می‌اندازد باشد. نگاه کلی ما در پرچین و بستر رشدمان به این شکل است که خدمتتان عرض کردم.

ساله انسان هست، یعنی کودک انسان یعنی کودک میلیون ساله، نه لزوماً کودکی که در دویست ساله گذشته زندگی می‌کرده به بستری نیاز داشته به اسم طبیعت، به اسم، سنگ، خاک، به اسم لمس دماهای مختلف، تنوع گیاهی، تنوع حیوانات، بستری که بدون حضور بزرگسال و با همسالان بتواند توانمندی‌های خودش را ارتقا بدهد، بتواند حداقلی از ناامنی را تجربه بکند برای درک تشخیص خطر در دنیای بزرگسالی. این بستر که شاید از عمیقترین بسترهای انسانی هست، در سال‌های گذشته از کودکان گرفته شده، و کودکان از اتاقی به اتاق دیگر یا از زیر سقفی به زیر سقفی دیگری می‌روند، و ما هدفمان در مجموعه پرچین این بود که با تمام سختی‌هایی که در واقع در تهیه این فضا در یک شهر گران و حتی کم‌باغی مثل تهران هست، این بستر را بتوانیم شبیه‌سازی بکنیم و زمان‌بندی را که برای بچه‌ها در نظر گرفتیم، با توجه به اهمیت این نگاه به رشد کودکان به این صورت شکل گرفت، اگر بچه‌ها نزدیک شش الی هفت ساعت در این مجموعه هستند، چهار تا پنج ساعت، حتی روزهایی که هوا خوب باشد بیشتر، در فضای طبیعی و در بستر غنی، و

این موضوع ندارد.

۴- در مورد هنر و ورزش که دو عنصر تقریباً کم اهمیت در بحث آموزش‌های ما در مدارس هستند و بزرگترین عامل برای خلاقیت کودکان محسوب می‌شوند. در این مورد مجموعه شما چه برنامه‌ای برای کودکان در نظر گرفتند.

ما معتقدیم که هنر چند تا بستر اصلی دارد، مهمترین بسترش محدود نکردن فضای ذهنی کودک است، خوب وقتی ما به کودک آموزش مستقیمی و الگوی ذهنی نمی‌دهیم، عملاً می‌توانند هر آنچه که در درونش هست را به طور منحصر برون‌ریزی بکنند، این فضا یک بستر اصلی است و بستر دوم تمامی هنرمندها و تمامی کسانی که خلاقیتی داشتند از المان‌های طبیعت یعنی از آن چیزهایی که وجود داشته خواستند شبیه‌سازی بکنند و نمادی از آن را در دنیای بیرون خلق بکنند. ما فکر می‌کنیم این حضور رها، این لمس و تجربه مستقیم، و ساختن و تشکیل دادن با این المان‌ها تمامی آن اتفاقی که باید در حوزه هنر برای کودکان بیفتد، صورت می‌گیرد و جدا از اینکه خیلی الان در حوزه‌های آموزش انواع نقاشی، انواع رنگ‌ها، انواع داستان‌ها یا حتی مجسمه‌سازی، سفال و غیره، آنقدر موضوع تمیزی کودک و کثیف و خراب نشدن لباس کودک مطرح است، آن چیزی است که در این مجموعه وجود ندارد، و فضا کاملاً برای هرگونه

در حیاط برگزار شود.

۳- در تمام دنیا روند به این سمت پیش می‌رود که کودک را به عنوان بزرگسال کوچک شده نمی‌بینند. و برای او هویت و شخصیت قائلند، در دنیا کودکان را به سمت جوانان آگاهی پیش می‌برند که خود آن‌ها بازدارنده بزرگسالان در خیلی از مسائل هستند. شما در این مجموعه کودکان را برای حفاظت محیط‌زیست چگونه تشویق می‌کنید؟

ما در این مجموعه اعتقادمان این است که کودکی که با درخت عشق‌ورزی نکرده باشد، بازی نکرده باشد، خاطرات خوشی از آن نساخته باشد، این کودک نمی‌تواند در آینده پاسدار محیط‌زیست باشد. ما اتفاقاً در سنین پایین در سنین زیر ده سال اعتقادی به آموزش‌های مستقیم در حوزه محیط‌زیست در مورد معضلات اجتماعی، معضلات محیط‌زیستی و این‌چنین مسائل را نمی‌دهیم. چون فکر می‌کنیم که کودک قدرت انتزاع درک این موضوع را ندارد و فقط به کودک احساس ناامنی می‌دهد. ما معتقدیم وقتی بچه‌ها با طبیعت بزرگ می‌شوند و با طبیعت خاطرات خوبی می‌سازند، وقتی بو و جنسش را می‌فهمند، آن‌هایی خواهند بود که در آینده محیط‌زیست را حفظ می‌کنند. ولی وقتی کودک هیچ ارتباطی ندارد و تمام ارتباطش با وسایل ساختمانی است هیچ درکی هم از اهمیت و بودن

کردیم تسهیل‌گرانی وجود دارند که دوره و آموزش دیدند، و این آموزش‌ها و دوره‌ها مرتباً دارد تکرار می‌شود که کودک را به عنوان یک موجود توانمند و منحصر به فرد بشناسند. این توانمند و منحصر به فرد شناختن یک شعار نیست. اگر شما به این باور داشته باشید. آن وقت متوجه می‌شوید از همه کودکان با یک آموزش یکسان، یک خروجی یکسان را انتظار نداشته باشید. کاری که ما در مجموعه پرچین کردیم این است که سعی کردیم فضا را غنی بکنیم و المان‌هایی را در مجاورت کودک قرار بدهیم که فعالیت‌های حرکتیشان، فعالیت‌های حسی‌شان، ارتباطات اجتماعی‌شان، فضای تخلیشان، کودکی که آرام، کودکی که شیطون، کودکی که خیال‌پرداز، کودکی که با دستانش خوب کار می‌کند، کودکی که نیاز به قدرت‌ورزی دارد، هر کدام قابلیتش دیده شده، و فضا برای آن‌ها فراهم شود، و تسهیلگرانی را داریم که کمترین کنش را در ارتباطات کودکان و فضای آن‌ها دارند، این تسهیلگران آموزش دیدند کجا می‌توانند کنش منفعل داشته باشند؛ کجا می‌توانند کنش بازدارنده داشته باشند، کجا کنشی داشته باشند که مرز دانایی کودک را افزایش بدهند، ولی آموزشی نمی‌دهند. یعنی ما فعالیت آموزشی که در حیاط داشته‌باشیم به این شکل نیست. بنابراین علاقه و درخواست کودک ممکن کارگاه‌ها یا پروژه‌هایی

هر دو کودک کلام نداشتند و ما با مؤسسه دوستدار اوتیسم هم در تماس بودیم و خود سوپروایزر ما حدود هفت سال تخصصی در مرکز مشاوره اوتیسم کار می‌کردند. همانطور که گفتم هر دو کودک کلام نداشتند و ارتباط نمی‌توانستند بگیرند، اما تغییرات بسیار محسوس بودند، کلام خیلی رشد کرده، ارتباط چشمی ارتباط با کودکان دیگر خیلی بیشتر شد و تغییرات شگرفی داشتیم. می‌توان گفت علت این تغییرات برنامه‌های مجموعه حدوداً ۳۰٪ و اجازه رها سازی و تجربه با همسالان ۷۰٪ است.

۷- در این مجموعه کار گروهی و اجتماعی شدن کودکان و به خصوص در این وضعیت جدید به وجود آمده (بیماری کرونا) برای اینکه کودکان بتوانند شرایط اجتماعی شدن را تجربه بکنند بازی با فعالیت خاص در نظر گرفته شده است؟ یا همان بحث رها سازی و این موارد برای این منظور کافی است.

بازی و فعالیت‌های گروهی هم داریم، وقت‌هایی که احساس می‌کنیم حلقه‌های دوستی کم رنگ شده و یا کودکان تازه وارد زیادند یا اینکه به هر دلیلی در ارتباطات بچه‌ها وقفه افتاده، بازی‌های گروهی و اغلب بازی‌های سنتی را راه می‌اندازیم. اما مهم‌ترین عامل این هست که ما در روابطشان دخالت نمی‌کنیم و به طرز شگفت‌انگیزی مواردی مانند پس

را زنده نگه داریم و سریع جواب ندهیم و می‌خواهیم آن سؤال را ادامه دهیم که یادگیری عمیق برای کودک اتفاق بیفتد، شاید فضای علم‌چین که دایره‌المعارف‌های ما فضای جستجوی ما و یکسری المان‌هایی که در حوزه کودک از همه جا می‌تواند باشد مانند دایره‌المعارف‌ها، مولاژها، حتی ساخت قطعات الکترونیکی بستگی به نیاز کودک آنجا مدام تغییر پیدا می‌کند. در آن اتاق و با توجه به مربی مربوطه به آن سؤال پاسخ داده می‌شود. خیلی از پروژه‌ها از خود کودک شروع می‌شود به طور مثال کودکی داشتیم چهار ساله که به کارهای الکترونیک بسیار علاقه داشت و یا کودکی که به کاموا بافی تمایل داشته، و ما سایر کودکان را مجبور به انجام کار یکسان نمی‌کنیم. در واقع پروژه‌ها کودک محور هستند.

۶- آیا کودکان معلول (جسمی یا ذهنی)، در مجموعه پرچین پذیرش می‌شوند و اساساً برنامه‌ای برای این کودکان وجود دارد؟

ما یک مورد کودک ADHD داشتیم که تابستان سال گذشته به این مجموعه می‌آمد ولی چون به مدرسه می‌رفت فقط سه ماه در اینجا حضور داشت، ولی فوق‌العاده تغییر محسوس در او احساس کردیم و دو مورد هم کودک اوتیسم داشتیم البته هر دو خفیف بودن و خیلی سطح پیشرفته نبود،

کثیف‌کاری و تجربه‌ورزی بی‌مرز محیا است، و جزو آموزش‌های اولیه این مجموعه است که لباس‌هایی که برای شما مهم نیست یا لباس کار داشته باشید و ما یک شعاری داریم که بچه‌ای که کثیف و خسته بیرون نرود احتمالاً آن روز به اندازه کافی بازی نکرده است و فکر می‌کنیم این بسترها در واقع مهم‌ترین بسترهایی است که وجود دارد.

۵- کشف و جستجو در کودکان دروازه ورود به اکتشافات علمی در آینده است چه شیوه‌های در این مجموعه برای رسیدن به این آزادی و خلاقیت در کودکان در نظر گرفتند؟

ما در فضای داخلی مجموعه چند اتاق داریم، یک اتاق به نام هنرچین، اتاق علم‌چین، اتاق عجب‌چین، اتاق رهاچین، اتاق عجب‌چین اتاقی است که اگر کودکی بخواهد پروژه‌ای را جلو ببرد آن اتاق پر از المان‌ها، مواد و مصالح و فضاهایی هست برای ساخت و ساز آزادانه در اختیار کودک قرار می‌گیرد. اگر پروژه‌ای یا موضوعی را بخواهد جلو ببرد می‌تواند برود آنجا و ساخت و ساز بکند و مربی در آنجا هست که در این راستا به او کمک می‌کند. اتاق علم‌چین ما، چنانچه سؤالی برای کودک بوجود بیاد، و نیاز به کمک داشته باشد، طبیعتاً ما سؤال را با سؤال جواب می‌دهیم و اولین هدف ما این است که سؤال

زدهایی که نسبت به هم دارند، تلاش برای جلب محبت و دوستی و تلاش برای حل چالش‌هایی که در زمان ایجاد ارتباط و یا ورود به حلقه‌های شکل گرفته به وجود می‌آید بسیار منجر به توانمندی کودکان در عرصه‌های ارتباطی و عاطفی می‌شود. تلاش برای ارتباط بین نیاز خودشان و احساسات طرف مقابلشان را به وفور در فضای بچه‌ها خواهید دید. تنها چیزی که ما دخالت کردیم و درونشان سعی کردیم ایجاد کنیم بحث شناخت احساسات و بحث ارتباط با درونشان و ارتباط با احساسات دیگران می‌باشد که الان دیگر در مجموعه ما فرهنگ است و دیگر نیازی به آموزش‌های ما که قبلاً در غالب کارگاه بود، نیست.

۸- در دوران کرونا چه مسائل و

محدودیت‌های و چه برنامه‌هایی را در نظر گرفتند و همینطور به چه مشکلاتی برخوردید و به طور کل مجموعه شما چه تمهیداتی را در نظر گرفته است؟

دو، سه ماه اول بازگشایی خیلی بر ما سخت گذشت به خاطر میزان استرسی که داشتیم و الان چقدر حال خوبی داریم که به نظر خودم موفق عمل کردیم و حتی می‌توانیم یک الگو ارائه بدهیم. جدا از آن پروتکل‌های بهداشتی که همه جا هست، من فکر می‌کنم مهمترین عاملش این بود که اولاً ما تست دوره‌ای دو هفته‌ای

را برای پرسنل داشتیم. حتی در زمان‌های پیک به هفته‌ای یکبار هم رسیده بود. این روند از تیر ماه ۹۹ قطع نشده و این کار به ما کلی اطلاعات و آرامش روان می‌داد و اگر مواردی داشتیم در همان گام اول غربال شدند در مورد کودکان ما یک فوق تخصص کودک همراه داریم که از اعضای هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی هستند. چند جلسه آموزشی برای والدین گذاشتیم و آقای دکتر با آنها صحبت کردند، آگاه‌سازی کردند که اولاً کرونا در کودکان چه مسائلی، و چه نشانه‌هایی می‌تواند ایجاد کند. همینطور ما یک قراری با والدینمان داریم که اگر حتی خانواده‌های درجه یک آنها مثلاً دایی، عمو، مادربزرگ، مبتلا شد، شما کودک را به مجموعه نیاورید، و ما پولش را محفوظ می‌کنیم. که این موضوع به آنها این امنیت خاطر را می‌دهد که با کوچکترین نشانه‌ای بچه‌ها را به اینجا نمی‌آوردند. ما مواردی ابتلا در کودک و پرسنل داشتیم، اما هیچ دو ابتلای همزمان با هم نداشتیم، یعنی هیچ انتقالی در این مجموعه از شخص به شخص دیگر صورت نگرفت، که این خود چند عامل داشت یکی آگاه‌سازی خانواده‌ها، البته بار مالیش بر روی دوش مجموعه بود یا هزینه‌های مستمر خیلی به ما از لحاظ مالی فشار آورد، اما امنیت روانی برای ما و خانواده‌ها به همراه داشت، و اینکه

مجموعه را سرپا نگه‌داشت و البته بستر ما به طور کل فضای آزاد و فضای داخل ما خیلی محدود است. هرچند ما برای فضای داخل هم اشعه UV تهیه کردیم، هر روز کل فضا با اشعه UV ضد عفونی می‌شد، مجموعه این‌ها هم به ما آرامش روانی داد، هم اینکه دو مورد مبتلا با هم را در سال گذشته نداشتیم.

۹- خب از والدین متأسفانه در مورد

کودکان بی‌اطلاع هستند و به دلیل

مشغله ناخواسته به خب از مسائل

کودکان دقت نمی‌کنند، آیا در این زمینه

مجموعه شما کارگاه‌های مشاوره و یا

برنامه‌ای دارد؟

یکی از نکته قوت‌هایی که در این مجموعه پرچین وجود دارد و از قسمت‌هایی که خیلی بر آن انرژی گذاشتیم و سخت بود و به دستش آوردیم، ما یک موضوعی داریم به اسم تهیه گزارش، این گزارش به صورت روزانه که سبک و سیاق خودش را دارد، تهیه می‌شود و تسهیلگران این گزارش‌ها را تهیه می‌کنند، مسئول تدوین این گزارش‌ها وجود دارد، مسئول جمع‌آوری این گزارش‌ها وجود دارد، گزارشی که به صورت متنی و عکسی هست و مختص هر کودک پایان هر روز (عکس) و هر هفته (متن) به والدین داده می‌شود، و سه ماه یکبار روند رشدی کودک طی یک جلسه جدا با والدین بررسی می‌شود،

رهایی بچه‌ها بیشتر است و خیلی دلمان میخواسست که المان مرتفع طبیعی هم داشته باشد مانند از تپه بالا رفتن که یک نیاز زیستی انسان است که الان داریم به آن می‌پردازیم و امسال قرار است آن را تهیه کنیم و در طراحی آن هم سعی کردیم از مواد بازیافتی و طبیعی استفاده کنیم.

۱۱- در آخر اگر صحبتی دارید بفرمایید؟

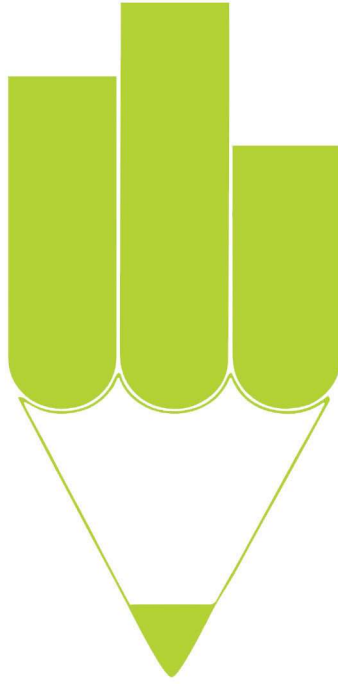
امیدوار هستم ما و تمام کسانی که در حوزه کودک کار میکنند یا دغدغه‌مند هستند بتوانیم تلاش بکنیم تا مطالبه و نیاز خانواده‌ها را صرفاً از نتیجه و امتحان به بستر طبیعی و واقعی رشد برای کودکان و انسان‌های سالم روان و خوشحال تغییر بدهیم. چرا که خیلی وقت‌ها والدین این اجازه را نمی‌دهند و شاید تقاضای والدین نتیجه‌محور و نتیجه‌گرا در پابرجایی سیستم معیوب آموزشی کمک کننده باشد. من فکر می‌کنم تغییر باید از والدین ما شروع شود، تا سیستم‌های آموزشی و پرورشی تغییر نکنند. من فکر می‌کنم آگاه‌سازی در حوزه والدین که بدانند نیاز واقعی کودک چیست، خوشبختی واقعی کودک چیست، و به طور کل نیاز واقعی انسان چیست، بسیار موثر خواهد بود و می‌تواند فضاهای آموزشی و یا حتی مطالبه شهر دوستدار کودک را تغییر بدهد.

رنگ‌هایی که از طبیعت گرفته شده، با یک تناژهای خیلی روشن و دکور داخل هم از طبیعت استفاده شده، چوب و گل را خیلی زیاد می‌بینید، همراه با یک فضای خلوت و یکسری المان‌های اصلی. مثلاً در اتاق عجب‌چین تمام چیزهایی که کودک نیاز دارد که با آن چیزی بسازد یا کاری بکند، در آن هست. در فضای بیرون، حیاط‌ها تقسیم‌بندی ما بدین گونه هست یک قسمت فضای بازی‌های وانمودی و نمایش است که در آن کلبه وجود دارد، باغچه‌ای هست که کودکان در آن می‌کارند و ...، یک قسمت دیگر حیاط فضای بازی‌های آرام مثل نجاری، نقاشی، کارهای رنگ و حتی ساخت و ساز؛ قسمت دیگر حیاط فضای بازی سکون است، بچه‌هایی هستند که ساعت‌هایی را می‌خواهند شن بازی کنند. قسمت دیگر حیاط فضای طبیعی است که هم کاشت صورت می‌گیرد و هم هتل حشراتمان است که از بهار آنجا می‌آیند و خرگوش‌ها آن قسمت هستند و طرف دیگر بازی‌های حرکتی و قسمتی هم مخصوص فضای بازی‌های آبی؛ یعنی نیاز کودکان که بخواهد در این فضاها بچرخد در آن دیده شده‌است. حیاطی هم وجود دارد که حیاط مزرعه است، که هم بخش کارگاهی دارد و هم یک بخشی از این فضاها در آن است، خوب هم کشت و کارش و حیواناتش بیشتر است، و هم فضای بدو بدو و

جدا از اینکه خانم رجائی (مدیریت مجموعه) به طور مشخص وظیفه‌شان ایجاد ارتباط با والدین است، زیرا ما معتقدیم کودک یک محصول مشترک بین ما و آنهاست و اگر یک دستی و همراهی وجود نداشته باشد آن اتفاقی که باید در آنها شکل بگیرد، صورت نمی‌گیرد و ایشان ساعت‌های زیادی را به والدین مشاوره می‌دهند.

۱۰- برای طراحی این مجموعه به طور مثال طراحی داخل مجموعه و مبلمانش که هم حس امنیت ایجاد کنه و هم نظارت مری‌ها را به همراه داشته باشد آیا از طراحی خاص یا ویژگی خاصی استفاده کردید؟

خوب ما محدودیتی داشتیم به خاطر اینکه ما اینجا را نساخته بودیم یعنی ساختمانش بر اساس علائق و استانداردهای ما صورت نگرفته بود آن چیزی که وجود داشته سعی کردیم تا جای ممکن به نحو مطلوب تغییر بدهیم، برای طراحی ما از بزرگانی که در این حوزه هستند (مانند رات ویلسون یا کسانی که در حوزه کودک و طبیعت و نیازهای کودک را در این فضا بررسی کردند)، ما آن را الگوی خودمان قرار دادیم. ما برای طراحی داخلی مجموعه سعی کردیم محیط دیوارها و فضاها رنگ‌های خیلی خلوت داشته باشد و از طرح‌های کارتونی زیاد و شلوغ (که عدم تمرکز برای کودک به همراه دارد) دوری کردیم، زیرا مهند باید فضایی شبیه به خانه داشته‌باشد،

KIDS HOME & CITY

Architectural design studio for children

به رویاهایتان شکلی از واقعیت بدهید

021-88030289